

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi M. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi

w sprawie o syn. akt I C 2645/22

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 5 maja 2026 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 27 grudnia 2025 r. M.P. (dalej: „skarżący”) złożył do Sądu Najwyższego skargę na bezczynność Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie o sygn. akt I C 2645/22 i wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania i o przyznanie od Skarbu Państwa kwoty w wysokości 10 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa Sądu Apelacyjnego w Łodzi na rzecz skarżącego kosztów tego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora

i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej jako: „ustawa o skardze na przewlekłość”) skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skarga M.P. spełnia tylko pierwszy wymóg. Skarżący wskazał sygnaturę postępowania, w którym jak wskazał od września 2024 r. do grudnia 2025 r. nic się nie dzieje i sformułował żądanie stwierdzenia jego przewlekłości, ale nie podał uzasadnienia dla tego żądania.

Skarga tylko wówczas spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość, jeśli skarżący wniesie żądanie o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, którego skarga dotyczy, a ponadto w uzasadnieniu skargi szczegółowo określi, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 stycznia 2026 r., I NSP 476/25, LEX nr 4012009) czego w przedmiotowej skardze zdecydowanie zabrakło.

W ocenie Sądu Najwyższego, w skardze brak jest „okoliczności uzasadniających żądanie” w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość i wobec tego zgodnie z art. 9 ust. 1 ww. ustawy, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

(J.C.)

[a.ł]